

Sohjoinen ajokaista ja lukkojarrutus (TM 3/2002)

Päätoimittaja Martti Merilinna osoitti kypsyyttä ja kokemusta, kun ei lähtenyt enempää käsittelemään Leo K. Anttilan kummallista kirjoitusta auton hallinnasta sohjossa. Minulle sallittaneen vähän kysymättömyyttä, koska en ole toimittaja.

Kirjoittaja väitti, että jarrut lukkoon vaan, jos auto lähtee heittelehtimään. Se kun jatkaa tangentin suunnassa ja pysyy kaistallaan. No, fysiikkaa on sopivasti lueskeltu, mutta muuten ehdotus on täysin älyvapaa. Tuon tässä esiin vain pari seikkaa.

Ensiksikin tiet Suomessa enimmäkseen kaartelevat. Suoraa baanaa löytyy harvassa. Kaarteita taas on suurin piirtein tasaisesti molempiin suuntiin. Siis joskus tangenti johtaa ojaan ja joskus vastaantulevan kaistalle.

Toiseksi kitka talvisessa tienpinnassa vaihtelee kovasti. Silloin tällöin joku pyörä ottaa enemmän kiinni kuin muut, ja poukkoilu pahenee.

Onneksi tällaisia temppuja ei oikeasti opeteta. Jossakin ralliurilla tai jäärataleikeissä voi kokeilla, mutta tiellä jälki on rumaa. Ylivoimaisesti tärkein parannus auton käsittelemiseksi on lukkiutumattomat jarrut, jotka jo sinänsä estävät pätkähullut jarrutukset. Huonoissa oloissa on vaan kerta kaikkiaan opeltava ajamaan niin, ettei joudu luisuun.

pajen

TM:n vastaus alla olevaan: Auton käyttäytyminen kuvaamallanne tavalla on kyllä tiedossamme. Valitettavasti – kuten itsekkin toteatte – lukkiutumattomin jarruin homma ei enää toimi noin. Liikenteessä ajettaessa on viisainta ajaa siten, että välttyy joutumasta suuriin sivuluisuihin. Martti Merilinna

-----

Sohjoinen ajokaista (TM 2/2002, *sic*)

Viitaten TM:n numerossa 1/2002 olleeseen ”Tutkijalautakuntaa tarvittiin” -artikkeliin haluan tuoda esiin tärkeän seikan. Miksette koskaan opeta auton hallintaa tuon kaltaisissa tilanteissa, joissa auto lähtee omalta kaistalta takaisin heittelehtimään vastaantulijan eteen. Jo Timo Mäkinen opettaa talviajokoulussaan, kuinka tilanne hallitaan helposti.

Artikkelin kuvaamassa tapauksessa ja kaikissa muissakin, joissa kädet eivät enää ehdi tehdä korjausta tai korjausohjaus myöhästyy, on ainut oikea tapa polkaista jarrut lukkoon (jos on oikeat jarrut, ei ABS), ja niin auto liukuu omalla kaistallaan tangentin suuntaan eikä mene vastaantulijoiden kaistalle. Artikkelin Pasikin kun huomasi, että auton perä lähtee vielä oikealle luisuun, olisi potkaissut jarrut pohjaan, ja auto olisi pysynyt kokonaan omalla kaistalla. Sillä ei ole väliä, vaikka auto pyörisikin pystyakselin ympäri, se kuitenkin pysyy varmasti kaistallaan.

Opettakaa tämä helppo konsti lehdessänne, niin moni teidän ”Tutkijalautakuntaa tarvittiin” -artikkeleista jää kirjoittamatta.

Leo K. Anttila